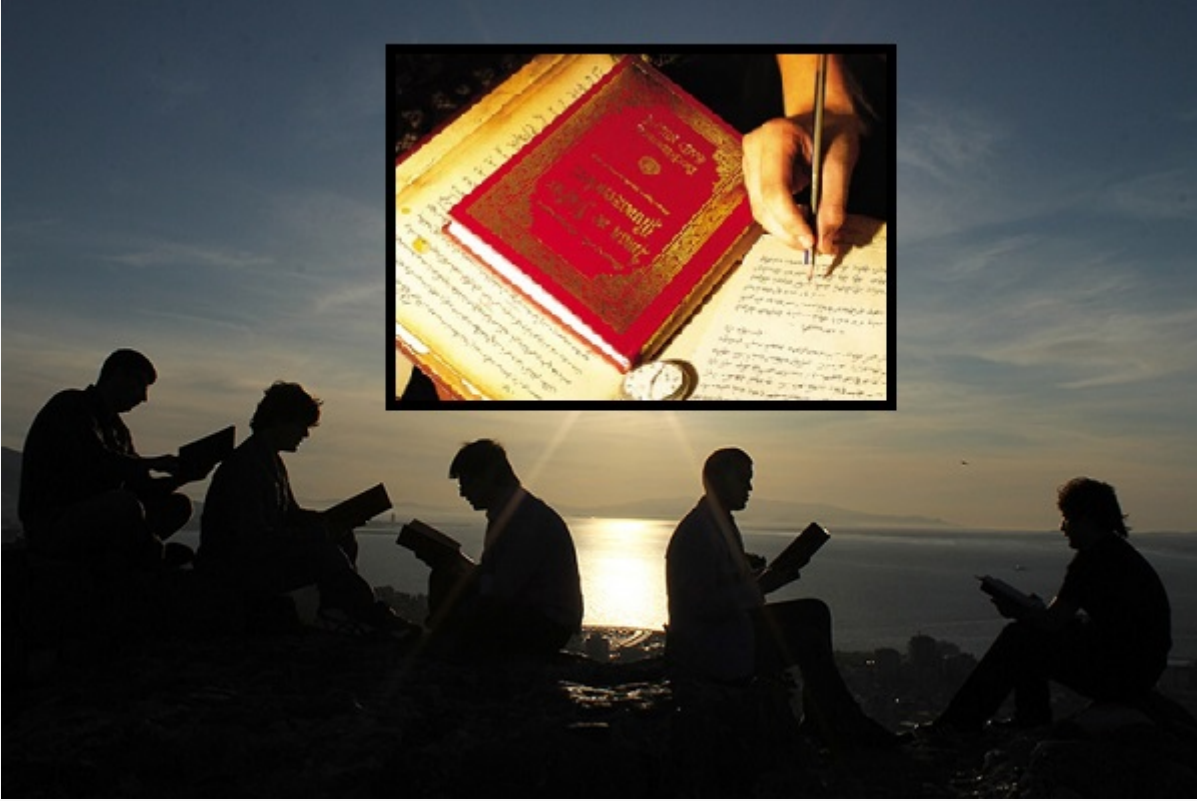

Okumak ve Bediüzzaman'la sohbet

Okumak bir intisaptır, bir bağlanmaktır ve bir aidiyettir. Okuduğunuz ne ise siz ondan ibaretsiniz denilebilir. Gerçekte bir kişinin neleri ne kadar okuduğunu anlamak çok da zor değildir... Hali, davranışları, yaşantısı ve konuşmaları okuduklarından başka bir şey değildir. Öyleyse ne olmak istiyorsak, onu o miktarda okumalıyız.

Okuduklarımızın tesiri üzerimizde fazla görünmüyorsa demek ki az okuyoruz. Ya da başka şeyler de okumuşuz ve okumaya devam ediyoruz. Farkında olmadan başka şeyleri de okuduğumuz veya okutulduğumuz hep gözden kaçır. Belki de bizleri yanıltan, okumanın sadece kitaplardan ibaret olduğunu zannetmemizdir. Gerçekte insan etrafını ve çevresini sürekli okur. Farkında olmasa da sürekli bilgi toplar. Zihninde ve kalbinde onları bir sistematiğe göre yerleştirir. Hükümler çıkarır ve bir hayat felsefesi meydana getirir. Takip ettiği haberler, görüştüğü kişiler, medya veya topluluklar da en az kitaplar kadar kişiyi şekillendirir. Eğer kitapları az okuyorsanız, yazılı olmayan gayr-i mektup kitaplar sizi yönlendirmeye devam edecektir. Yazılı kitapları seçme imkânınız var, fakat yazılı olmayan kitapları seçme şansınız neredeyse yok. Bilhassa ahirzaman hadiseleri, yazılı, sözlü ve görüntülü bin bir türlü imkânlarıyla günümüz insanını çepeçevre kuşatmıştır; en basit cümle ve davranışların dahi içine serpiştirilen ifadelerle insanları ve toplumları şekillendirmekte ve belirli bir mecraya sürüklemektedirler.

İnsanın çevreye ve hadiselere açık olmasının en önemli sebeplerinden birisi de insanda icad kabiliyetinin, insandan insana değişmekle birlikte çok az ve sınırlı olmasıdır. Bu demektir ki insan; karar mekanizmasını, fikrî altyapısını, hayat felsefesini sürekli etrafından derler, toplar, terki eder ve harmanlar. En nihayetinde de kendisinden zanneder. Bu kalıpların dışına çıkabilen insan sayısı son derece sınırlıdır.

Kişiyi tanımanın yolu da okuduğu kitabı tanımaktan geçiyor. Peygamberimizin (asm) ahlâkını soranlara Hz. Aişe (ra) validemiz, "Siz Kur'ân okumuyor musunuz? Peygamberimizin ahlâkı, Kur'ân idi" buyurmuştur.

Şüphesiz okumaktan okumaya da fark var... Mi'racı çıkıp mülk ve melekût âlemini birden müşahede eden, İlâhî kelâmı Mütakellim-i Ezelî olan Cenâb-ı Hak'tan geldiği haşyet ile işiten Peygamberimizin (asm) okuyuşu ve sohbeti elbette çok farklıydı. Yine "Eğer perde-i gayb açılrsa yakînim ziyadeleşmeyecek" diyen İmam-ı Ali'nin (ra) okudukları ve izah ettikleri elbette farklı olacaktır. Aynı şekilde kudsî kaynaklardan istifade ile Kur'ân hakikatlarını bu zamanın insanına aktaran Bediüzzaman Hazretlerinin okuması ve okutması da farklı olacaktır. Bu sebeptendir ki anlayanlardan okumak ve onların sohbetinde bulunmak önemlidir. Onun içindir ki, Sahabe dünyaya meydan okuyan ihlâs, sadakat ve ilmi, Sohbet-i Nebeviyede (asm) almıştır. Peygamberimiz (asm) yerlerin ve göklerin tükenmez hazineleri olan Kur'ân hakikatlerini hem sözlü olarak hem de yaşayarak aktarmıştır. Bu açıdan bakıldığında Risale-i Nur Külliyyatı Sohbet-i Nebeviyenin bu zamana

tercümesidir, intikalidir ve aktarılmasıdır.

Bediüzzaman Hazretleri Peygamberimizin (asm) Ashabını anlatırken: “Sohbet-i Nebeviye öyle bir iksirdir ki, bir dakikada ona mazhar bir zât, senelerle seyr ü sülûke mukabil, hakikatın envârına mazhar olur. Çünkü sohbette insibağ ve in’ikas vardır. Malûmdur ki: İn’ikas ve tebaiyetle, o Nur-u A’zam-ı Nübüvvetle beraber en azîm bir mertebeye çıkabilir.” Evet, sohbet bir insibağdır, yani bir boyanmadır. Tesiri bu kadar büyüktür. Hem menfide hem de müsbette çok dikkatli olmak gerekiyor.

Peygamberimize (asm), Sahabeye, takipçileri ve varisleri olan asfiya ve evliyaya intisap etmek, bağlanmak ve onların sohbet meclislerine dâhil olmak onların boyasıyla boyanmaktır. O devirler elbette geçti. Ancak bizim için imkânsız dememek gerekiyor ve çaresi var... Vaktiyle büyük âlim Yusuf Hemedanî’ye, “Bu devir geçer ve büyük zatlar ahirete göçerse selâmete ulaşmak için ne yapalım?” diye sorulur. Onlara şöyle der: “Onların eserlerinden her gün sekiz varak (yaprak) okuyunuz.” Demek ki, o büyük zatlara bağlı kalabilmek, onların sohbetlerinde daim olmak ve onların boyasıyla boyanmak için günde en az on altı sayfa okumak gerekiyor. Hatırlanacak olursa Bediüzzaman Hazretlerinin has talebesi Zübeyir Gündüzalp de: “Bir Nur Talebesi Risale-i Nur’dan günde en az yirmi sayfa okumalı.” der. Yine Bediüzzaman Hazretleri: “Risale-i Nur’u okumak, on defa benimle görüşmekten daha kârlıdır. Zâten benimle görüşmek; âhiret, iman, Kur’ân hesabınadır.” der. Yine der: “Benim ile hakikat meşrebinde sohbet etmek ve görüşmek isteyen adam, hangi Risaleyi açsa; benim ile değil, hâdim-i Kur’ân olan üstadıyla görüşür ve hakaik-i imaniyeden zevkle bir ders alabilir.” Şüphesiz okumanın da hakkını vermek gerekiyor. Tek başına da okusak milyonlarca talebenin okuduğu ve ders aldığı muazzam bir sohbette bulunduğumuzu, ruhanîlerin de iştirak ettiği bir ders halkasına dâhil olduğumuzu, umumunun sevabından hissedar olduğumuzu unutmamak gerekiyor. “Sarf ve Nahiv ilmini okuyan bir medrese talebesinin vefat edip, kabirde Münker ve Nekir’in: ‘Men Rabbüke / Senin Rabbin kimdir?’ diye suallerine karşı, kendini medresede zannedip Nahiv ilmiyle cevap vermesi” okumanın hakkını verenlerin ve ilim tahsil edenlerin ölümü bile fark etmediğinin ve mukabilinde de Cenâb-ı Hak’tan şefkat ve rahmet gördüklerinin bir işaretidir. Yine aynı şekilde: “Risale-i Nur’un bir şehid kahramanı olan merhum Hâfız Ali, hapiste Meyve Risalesi’ni kemal-i aşkla yazarken ve okurken vefat edip kabirde melaike-i suale mahkemedeki gibi Meyve hakikatlarıyla cevap verdiği...” hakikatı da okumanın, öğrenmenin ve yaşamının ne kadar ehemmiyetli olduğunu gösterir. Okuduklarımızın kâinattaki en büyük imtihanın cevapları olduğunu da unutmamak gerekiyor.

Hasan GÜNEŞ